

naar Synsmændene ikke ere berettigede til at affige Kjendelse; thi faa vilde de, som staa imod, ikke søle sig opfordrede til at underkaste sig den Mægling, som Synsmændene foreslaae, og det bliver da formodentlig Requirenten, som skal besto Landvæsencommissionerne; men det Besvær og den Bekostning, som dermed er forbunden, vil han vanskelig faae refunderet. Jeg skulde derfor meget tilraade, at tage under Overveelse, om der ikke var Anledning til at holde paa, at Synsmændenes Kjendelse faar Gyldighed med Hensyn til de mindre Bandleb, forsaavidt de komme ind under Begrebet om skadeligt Bando Afledning.

Ordføreren: Jeg maa dog bemærke til hvad den ærede sidste Taler sagde, at det Endringsforslag, der nu foreligger fra Udvalget ligesaalidt som det ærede Medlems Forslag, gaar ud paa at betage Synsmændene den Ret, de hidtil have havt ved de mindre Bandleb; det ærede Medlems Forslag gif ud paa at udvide deres Ret til ogsaa at gjælde ved nye Bandlebninger, som, vel at mærke, høre til de mindre Bandleb, og det gjør, efter min Formening, saaledes som den ærede Rigsdagsmand nu stillede Sagen, en meget stor Forskel. Jeg maa derfor gjentage, at det foreliggende Endringsforslag ikke gaar ud paa at berøve Synsmændene Noget af den Ret, de hidtil have havt, men derimod paa at stille dem omtrent i det samme Forhold som det, hvort de staae efter Anordningen af 29de Juli 1846.

S. Pedersen: Ja, det er meget rigtig, at de stilles i det samme Forhold, hvort de tidligere have staaet, men det forekommer mig, at dersom man ikke kan paavise nogen særlig Ulempe ved den Myndighed, som Synsmændene fik ved Anordningen af 1846, saa tror jeg, at man med mig maa være enig i, at Synsmændenes Dannelse og Dygtighed er i Almindelighed saaledes tiltagen siden den Tid, at de nu yde ligesaa store Garantier, naar man giver dem en udvidet Virkefreds, som de ydede dengang, man gav dem det Omtraade, som de da erholdt. Hvad, som sagt, Dratningen og Bando Afbenyttelse angaaer, hvor der udføres større Omstg til at bedømme Forholdene,

er det en ganske anden Sag; men derimod ved Spørgsmaal om skadeligt Bando Afledning, ikke at tillægge Synsmændenes Mening tilbørlig Vægt; tror jeg vil afstedkomme fleerfaldige Ulemper.

S. Andersen: Jeg har heller ikke kunnet forstaae det stillede Endringsforslag anderledes end den sidste ærede Taler, naar det skal udelades af Paragraphen, at Synsmændenes Kjendelse skal have samme Betydning for de nye Bandlebningsslæg, der omtales i Forordningen af 29de Juli 1846 § 53 etc., som de nu have med Hensyn til ældre, og jeg skal derfor tillade mig at slutte mig til ham og tilraade, at vi beholde Paragraphen, som den nu staaer.

S. M. Petersen: Jeg tror dog, at den ærede Ordfører har nogen Ret, naar han siger, at Endringsforslaget ikke betager Synsmændene nogen Rettighed, som de hidtil have havt, men at det blot forebygger, at de faae den samme Myndighed over de Bandleb, som blive satte under Communens specielle Tilsyn, som de have havt medens Bandlebene vare under privat Tilsyn; hvad Fare deraf løvrigt kunde flyde, vilde jeg meget ønske, at den ærede Ordfører ved et Par Ord vilde oplyse os om.

Ordføreren: Det Endringsforslag, der blev vedtaget forrige Gang, angaaer slet ikke Andet end nye Bandleb. Nu maa det dog erkendes, at der er en meget betydelig Forskel imellem at syne allerede eksisterende Bandleb, kjende om, hvad der bør gjøres ved dem o. s. v., og saa at give Plan til et aldeles nyt Bandleb; det er det, som Udvalget har troet, man ikke for Doblekket, og navnlig ikke i denne Lov, burde udvide Synsmændenes Kjendelser til, fordi man derved vilde affære Appellen til Overlandvæsencommissionen. Man har slet ikke Noget imod at erkende, at Synsmændene i de her omhandlede Tilfælde kunne gjøre væsentlig Nytte, og derfor skal det heller ikke paa nogen Maade forbydes at kunne benytte dem som Mæglingmænd; der vil jo derved i mange Tilfælde opnåes affurat det